

Folketingets Retsudvalg

Dato: 27. september 2006

Folketingets Retsudvalg har i skrivelse af 7. september 2006 (ad REU alm. del) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål 535:

Spørgsmål 535:

”Hvor mange ægteskabssager gennemføres årligt i Danmark, og hvor mange af disse skønner ministeren i givet fald ville være omfattet af forslaget (internationale ægteskabssager)?”

Svar:

Der blev i 2004 gennemført 15.774 skilsmisser i Danmark. Dette tal omfatter både skilsmisse ved dom og skilsmisse ved bevilling udstedt af statsamtet. I 2004 afgjorde statsamtene og domstolene henholdsvis 14.526 og 931 separationssager.

Der foreligger ikke oplysninger om hvor mange af disse ægteskabssager, der var internationale. Jeg kan dog oplyse, at der i Danmark i 2004 blev indgået 995 ægteskaber, hvor den ene part var dansk statsborger, og den anden part var statsborger i en anden EU-medlemsstat. Endvidere blev der i 2004 gennemført 534 skilsmisser, hvor den ene part var dansk statsborger, og den anden part var statsborger i en anden EU-medlemsstat.

Kommissionen har oplyst, at der hvert år indgås omkring 2,2 mio. ægteskaber i EU-medlemsstaterne, hvoraf omkring 350.000 kan klassificeres som internationale. Kommissionen har endvidere oplyst, at der i EU-medlemsstaterne hvert år opløses omkring 875.000 ægteskaber; omkring 170.000 af disse ægteskaber er internationale.

Forslaget til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2201/2003 for så vidt angår kompetence og om indførelse af lovvalgsregler i ægteskabssager (KOM (2006) 399) har fokus på internationale ægteskabssager, men efter forslaget vil forordningen finde anvendelse på alle ægteskabssager, der behandles i de EU-medlemsstater, hvor forordningen gælder. Efter forslaget vil forordningen således også finde anvendelse på rent nationale ægteskabssager, dvs. sager hvor begge ægtefæller igennem hele ægteskabet har boet i samme medlemsstat, og hvor de begge er statsborgere i den pågældende medlemsstat.

I relation til sådanne sager bemærkes, at efter den gældende EU-lovgivning om international kompetence i ægteskabssager – forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (den nye Bruxelles II-forordning) – skal sådanne rent nationale sager behandles i den medlemsstat, hvor ægtefællerne har deres sædvanlige opholdssted. Forslaget ændrer ikke ved disse kompetenceregler.

Efter lovvalsreglerne i det omhandlede forslag vil en sådan sag skulle behandles efter loven i domsstaten ("lex fori"). Den omstændighed, at en ægteskabssag er omfattet af forordningen, betyder således ikke nødvendigvis, at den skal afgøres efter lovgivningen i et andet land.

Lars Barfoed

/Christina Barfoed-Høj